

Rána pro Rothschildy: Přebírat v Gabonu a ruská strategie - Cesare Sacchetti

- CZ24 News | 5. září 2023

GABON/RUSKO: Afrika se s východem slunce probudila k novému převratu. Již zhruba rok je africký kontinent nesporným protagonistou kompletní politické a geopolitické reorganizace svých vlád. Tentokrát byla řada na Gabonu, aby se stal hlavním hrdinou příběhu, jako přes kopírák podobnému (naposledy nedávnému nigerskému), kdy se vojenská junta náhle dostane k moci a svrhne předchozí vládu.

Gabon je nepříliš velký stát ležící na západním pobřeží Afriky. Omývá jej Atlantský oceán a hraničí s rozlehlým Kongem a Kamerunem. Je to země, která byla více než 50 let v rukou politické dynastie Bongo, z nichž poslední, nyní exprezident Ali Bongo, byl nečekaně svržen armádou a nyní se nachází v domácím vězení. Bongo byl garantem velmi přesného a velmi definovaného statu quo, který držel africký kontinent v roli rukojmí po dlouhá desetiletí. Pokud se podíváte na fotografie Ali Bonga pomocí vyhledávačů, až příliš často ho uvidíte ve společnosti nejvlivnějších osobností washingtonského Deep state, jako jsou demokraté Barack Obama a Hillary Clintonová.

Fotografie Ali Bonga s Hillary Clintonovou

Jestliže se v úřadě prezidenta nachází autoritář jednající plně v souladu se zájmy západního světa, pak není žádným tajemstvím, že pokrytecká „pravidla“ kultu lidských práv už nemají žádnou skutečnou morální hodnotu. A naopak, pokud by mělo dojít k nesouladu mezi zájmy Západu a zájmy nějaké konkrétní neposlušné země, v takovém případě najdeme celé stránky mainstreamových médií věnované údajnému porušování lidských práv vládou v té či oné zemi.

To je případ Íránu, který byl v posledních měsících středem obrovské defamační kampaně, zaměřené na cíl obvinít Teherán ze zneužití kurdské ženy, Mahsy Aminiové, zatčené za to, že nenosila závoj, i

když ve skutečnosti snímky, které se evropské televize nenamáhaly odvysílat, očividně prokazují, že Masha nebyla obětí agrese, nýbrž že zemřela na dnes bohužel všeobecně rozšířenou „náhlou nevolnost“.

Gabonu se tato kampaň nedotkla, přestože jeho dnes již bývalý prezident Ali Bongo byl v minulosti obviněn z volební manipulace a bylo známo, že se dostal k moci prostřednictvím závažných nesrovnalostí.

Francouzské ruce svírající Afriku

Gabon však také především znamená Francii, protože tato země byla nejen pod záštitou Washingtonu, ale především Paříže. Gabon je ve skutečnosti členem bloku afrických zemí, které si nechávají diktovat politiku nechvalně známého CFA Franku, původně kolonizační měny. (*Blok afrických zemí dříve známý pod zkratkou Francouzské kolonie v Africe se hladce proměnil na Finanční komunitu Afriky – pozn. překl.*) Prostřednictvím této měnové smyčky se celých čtrnáct afrických států, patřících do takzvané Françafrique, stalo neschopnými uplatňovat vlastní nezávislou měnovou politiku. CFA frank je svázán pevným směnným kurzem s eurem, a to členům afrického obchodního svazu brání v možnosti devalvovat měnu, čímž by mohli zmírnit nevyhnutelné deflační tlaky na mzdy a pomoci exportu.

Nejedná se však o jediné jho, které Paříž uvalila na členy jmenované africké měnové unie. Každá země, která se zaváže k obchodu ve franku CFA, je automaticky povinna uložit polovinu svých devizových rezerv do francouzské státní pokladny. A pařížský kolonialismus se především také uplatňuje na obrovském nalezišti surovin nacházejících se na africkém kontinentě.

Kdekoli v Africe hrábnete do země, najdete obrovská naleziště minerálů nebo uhlovodíků. Afrika je nesmírným zdrojem materiálů potřebných pro ekonomiky těch zemí, které ji nenasytně drancují, a samotným Afričanům z celého pokladu nechávají jen málo drobků. Celá léta se to takto všude dělo, ale abych uvedl novější příklad: Niger je jedním z největších producentů uranu. Celosvětově zaujímá sedmou pozici v těžbě tohoto hodnotného nerostu. Uran, jak většina čtenářů pravděpodobně ví, slouží k pohonu jaderných elektráren a pro jejich plynulý provoz je nezbytná dostupnost tohoto materiálu. Pro Francii byla kontrola nad produkcí nigerského uranu klíčová pro udržení všech jejích jaderných elektráren v provozu.

Paříž uplatňovala svou pověstnou koloniální nadvládu nad touto zemí, jak v posledních týdnech velmi dobře [vysvětlil vůdce Wagnerovy skupiny Prigožin](#), o čemž budeme také dále hovořit později v této analýze. Prigožin ve svém videu zveřejněném v prvních srpnových dnech odsoudil rabování Nigeru páchané Francií. Těžbu uranu v Nigérii měla z největší části na starosti společnost Uran vlastněná ze 45 % francouzskou vládou. Uran vytěžil nerost a zaplatil za něj nigerijské vládě pouze 11 z 218 dolarů, které se na burze normálně platí za jeho koupi. Nebylo to nic jiného než sprosté drancování vzácných zdrojů africké země.

Rodina Rothschildů a Gabon

V Gabonu probíhal velmi podobný proces. Tato země je známá především těžbou manganu, kterou provádí další francouzská společnost Eramet, ve které však tentokrát nemá francouzská vláda vlastnický podíl. Eramet má docela staré kořeny, protože jeho založení sahá až do roku 1880. Když si prostudujeme historii této společnosti s ručením omezeným, dozvíme se, že jejími zakladateli jsou známí či nechvalně známí Rothschildové. Svůj podíl v této společnosti se bankéři aškenázského původu, kteří již v roce založení Eramet byli jednou z nejmocnějších a nejvlivnějších rodin planety, snažili utajit.

Rodina Rothschildů se od svého založení řídí velmi přísným pravidlem, které předek rodiny Mayer Amschel předal svým pěti dětem. Přesný stav majetku neměl být nikdy prozrazen vnějšímu světu a různé rodinné majetky měly být také skryty prostřednictvím krycích společností nebo bílých koní. Americký badatel Eustace Mullins právě v tomto ohledu uvádí, že kapitál na založení impéria získal od Rothschildů i známý americký bankéř J. P. Morgan. Síť těchto bankéřů je prakticky nekonečná a jejich majetky jsou velmi dobře ukryty v každé jednotlivé velké korporaci. To je případ dvou investičních fondů, Vanguard a BlackRock. BlackRock se dostal do titulků jako investiční fond, který prakticky vlastní globální ekonomiku.

Donedávna činila souhrnná hodnota investic Black Rocku 17 bilionů dolarů, teprve v loňském roku fond utrpěl velkou ztrátu 1,7 bilionu dolarů v důsledku progresivní eroze bohatství finančního kapitalismu, která už probíhá po dobu posledního roku a půl. BlackRock je ale však zase ve vlastnictví jiného investičního fondu, kterým je výše zmíněný Vanguard. Podíváte-li se do bludiště společností vlastněných těmito dvěma fondy, vstoupíte do husté sítě čínských krabic, v nichž se nachází prakticky celá globální ekonomika.

Uvnitř Vanguardu a BlackRocku jsou společnosti jako Boeing, Coca-Cola, Dupont, Exxon, General Motors, JP Morgan, Microsoft, Pfizer a nekonečný seznam korporátních gigantů, z nichž každý je lídrem ve svém sektoru. Prostřednictvím těchto dvou fondů je vlastněna každá jednotlivá složka naší ekonomiky, a když jdeme nakupovat do supermarketu nebo natankovat benzín do auta, naše peníze nakonec inkasují právě tyto dva fondy. A v tomto bludišti různých často anonymních společností se množí kapitály Rothschildů, Rockefellerů, rodiny Dupontů a bankéřů Morganů. Vanguard a Blackrock jsou dokonalými plody neoliberální ideologie, která ve skutečnosti není ničím jiným než nadvládou kapitálů bohatých rodin (neznámých široké veřejnosti) světové ekonomice a západním vládám.

Zprávy, že v Gabonu došlo k dalšímu vojenskému převratu, byly pro Eramet na akciovém trhu katastrofou. Rothschildova společnost se stala obětí paniky. Na francouzské burze společnost Rothschildů ztratila 16 % hodnoty svých akcií. Trhy už zřejmě zavětrily krev a obávají se, že by nová gabonská vláda mohla následovat příkladu nigerijské vojenské junty a přistoupit ke znárodnění výroby manganu v zemi.

Slovo znárodnění v těchto kapitalistech bez tváře vyvolává hrůzu. Je to jejich nejhorší noční můra, protože to znamená, že si stát jménem veřejné společnosti přivlastní jeden z jeho národních zdrojů a odepře jeho vytěžování zahraničními společnostmi. V minulém století byla idea znárodnění proklamovaná různými politickými vůdci důvodem nespočtu organizovaných převratů provedených CIA a Washingtonem, který po více než půl století zaštiťoval ozbrojené křídlo globálních financí. Případy iránského prezidenta Mossadegha, který znárodnil těžbu ropy, a chilského prezidenta Allendeho, který znárodnil měď, jsou dva z nejznámějších příkladů toho, jak vládcí některých nadnárodních společností nařizují likvidaci kohokoli, kdo odmítá sloužit jejich zájmům.

Rusko a strategie dekolonizace

Strategie dekolonizace afrického kontinentu a navrácení afrických zdrojů Afričanům není výsledkem náhody, ale implementace přesně promyšlené geopolitické, vojenské a ekonomické myšlenkové linie. Ve skutečnosti jsme v posledním roce byli svědky četných převratů, při nichž se v Africe dostaly k moci různé vojenské vlády, povzbuzované jásajícím místním obyvatelstvem mávajícím ruskou vlajkou. To se stalo například v Burkině Faso, v Mali a v neposlední řadě v samotném Nigeru. Armády těchto zemí se poprvé v relativně krátké době zmohly na organizaci svržení vlád, které jim po desetiletí nerušeně vládly pod záštitou Západu.

Bylo to možné díky podpoře Ruska, které prostřednictvím Wagnerovy skupiny těmito armádám

poskytlo nezbytnou pomoc a vojenské zpravodajství, aby mohly provádět úspěšné převraty s relativně malým krveprolitím. Rusku však tuto dekolonizační strategii zároveň umožňuje prosazovat absence a pasivita ze strany Washingtonu. Washington se ve skutečnosti zjevně stal záhadou. Jestliže se v roce 2020 mezinárodní Deep state radoval z vyhlídky na Bidenovo vítězství ve volbách, které bylo možné jen díky masivním podvodům, o tři roky později se ti, kteří se tehdy radovali, přesvědčují o tom, že se staré dobré rovnováhy nevrátily na své místo.

Předchozí status quo nebyl obnoven a mezinárodní finance se ocitly bez svých „soukromých milicí,“ které jim zaručovaly nespornou nadvládu. To způsobilo kompletní reorganizaci rovnováhy moci v globálním měřítku a vzestup BRICS svědčí o tom, že sezóna tyranie impérií definitivně skončila, aby byla nahrazena obdobím návratu národních států na geopolitickou scénu. Dobře známý citát zlomeného D'Alemy potvrzuje, že členové euroatlantického establishmentu vědí, že skončili v zemi nikoho, neboť už nemají na co a na koho navazovat.

Je Prigožinova údajná smrt spojená s převratem v Gabonu?

Převrat v Gabonu má opravdu zvláštní načasování, které zřejmě souvisí s tím, co se stalo v posledních dnech v Rusku. Jak je dobře známo, 23. srpna se zřítilo letadlo směřující do Moskvy, o kterém se zpočátku říkalo, že v něm Prigožin zřejmě necestoval. Pochybovali jsme, že tato zpráva může být pravdivá, a dokonce i některé západní diplomatické kruhy, především francouzské, nad ní vyjádřovaly rozpaky. Pochybnosti pochopitelně zesílily, když se rozšířila zpráva, že byl Prigožinův mobilní telefon nalezen poblíž vraku letadla, ačkoli po nezničitelné černé skřínce stále není ani stopy. Totéž platí pro test DNA na údajném Prigožinově těle, který byl proveden v rekordním čase, zatímco ve skutečnosti jeho vyhodnocení trvá dva až čtyři týdny.

Zdá se, že to, co se stalo v posledních dnech v Moskvě, je opět pokračováním vojenské taktiky známé jako maskirovka, jejímž prostřednictvím se provádí rafinovaná přetvářka s cílem oklamat protivníka. Loni v červnu v Rusku Wagnerova skupina provedla falešný puč, který posloužil k rozptýlení všeobecné pozornosti, zatímco se ruské polovojenské jednotky přesunuly a umístily 100 km od Kyjeva, a zároveň byly v ruských institucích pozatýkány různé infiltrované páte kolony. Pravděpodobná falešná Prigožinova smrt tentokrát zřejmě slouží k tomu, aby se ruské paramilitární elementy odstranily ze scény, a tím se zabránilo možnému obvinění Moskvy z účasti na afrických převratech. Zrovna včera se objevilo video šéfa Wagnerů natočené v Africe, ve kterém sám potvrzuje, že není mrtvý, a bylo zřejmě natočeno 23. srpna nebo dříve.

V tomto posledním případě není jasné, proč měl Putinův bývalý kuchař potřebu dávat světu na vědomí, že je Prigožin naživu, když ve skutečnosti ještě ani nedošlo k havárii letadla, které se ho údajně týkala. Načasování nám může pomoci pochopit, co se skutečně stalo. Dne 23. srpna Moskva oznámila, že Prigožin zemřel. Tato zpráva byla od samého začátku zahalena do mnoha pochybností. O šest dní později byl v Gabonu proveden převrat.

V již výše uvedeném videu Prigožin jasně říká, že se nachází v Africe. Je těžké si myslet, že by se mohlo jednat o obyčejnou náhodu. Lze samozřejmě spekulovat, že Moskva uvažovala o zinscenování smrti šéfů polovojenských jednotek, aby se vyhnula podezření z možného zapojení do převratu v Gabonu. Pokud tohle hrálo důvod v oznámení smrti Prigožina, byl to jistě velmi chytrý tah.

To nás však nutně vede k tomu, abychom o strategii Kremlu uvažovali z širší perspektivy. Jestliže je Afrika skladem surovin pro západní korporace a pro země jako je například Francie, Rusko pomáhá tuto zásobárnu vyprazdňovat. Západní mocnosti se ocitají bez nezbytných surovin pro udržení svých ekonomik a Moskva svojí politikou pomalu a vytrvale vytváří spálenou zemi kolem slabé Evropské unie. Maskirovka se ukazuje jako docela účinná metoda. Kolem liberálního Západu zeje jenom prázdnota. Multipolární svět se každým dnem rozšiřuje nezadržitelnou rychlostí.

AUTOR: Cesare Sacchetti

[ZDROJ](#)

Překlad: Hamletka/Outsidermedia